

FUNGUS

POPULAIR ORGAAN VOOR DE LEDEN VAN DE
NEDERLANDSCHE MYCOLOGISCHE VEREENIGING

Onder hooge bescherming van H.M. de Koningin-Moeder

„Hebt gij wel eens op een fraaien herfstdag door het bosch gedwaald? Als de zon zoo stil en helder op het rijkgetinte loover schijnt, als de takken kraken en de dorre bladeren ruischen onder uw voet?

Dan schijnt het woud zoo moede, — het kan nog slechts peinzen en leeft in oude herinneringen. Een blauwe nevel omringt het, als een droom, met geheimzinnige pracht, en de glinsterende herfstdraden zweven door de lucht in trage golving, als schoone, doellooze mijmeringen.

Doch uit den vochtigen grond, tusschen mos en dorre bladeren, verrijzen dan plotseling en raadselachtig de wonderlijke gestalten der paddestoelen. Sommige dik, wanstaltig en vleezig, andere slank en rijzig, met geringden steel en schitterend gekleurden hoed. Dat zijn zonderlinge droombeelden van het woud.”

FREDERIK VAN EEDEN.

OPROEP VOOR MEDEWERKING TEN DIENSTE VAN DE PHAENOLOGIE.

Iedereen kan helpen!

Reeds eenige malen is in „Fungus” ¹⁾ een oproep gedaan door Mevr. BOETJE—VAN RUYVEN en de Redactie om medewerking voor het phaenologisch onderzoek. Nu Mevr. BOETJE door gebrek aan tijd van de leiding van dit onderzoek heeft moeten af zien, heb ik in overleg met het Bestuur dit werk op mij genomen. Ik zal trachten, ook ten opzichte van de phaenologie de plaats van Mej. COOL in te nemen, en ik doe daartoe een vernieuwd beroep op

¹⁾ Zie „Fungus”, le Aank. No., blz. 3, 10 en 12; No. 1, blz. 15; No. 2, blz. 24 en No. 4, blz. 41 en 52.

onze leden, op die der Phaenologische Ver. en verder op alle andere belangstellenden, om mij hun gegevens te willen verstrekken.

Zoals u waarschijnlijk weet, of in de genoemde nummers van „Fungus” zult kunnen zien, stelt de phaenologie zich ten doel: de studie van het verband tusschen de organismen en allerlei uitwendige omstandigheden, waarvan een der belangrijkste is het weer¹). Tot nu toe werd in ons land studie gemaakt van de phaenologie van: hoogere planten, paddenstoelen, vogels en insecten. De phaenologie van de paddenstoelen werd, zooals u wel bekend zal zijn, verzorgd door wijlen Mej. Cath. Cool. Na haar overlijden (1928) heeft Dr. Bos, die de gegevens verzameld heeft voor de hoogere planten, enkele gegevens bijeengebracht over paddenstoelen, maar toch is het materiaal over 1928 en 1929 zeer onvolledig gebleven.

De phaenologie van de paddenstoelen is van groot belang. Meer toch dan bij andere organismen schijnt bij de paddenstoelen het weer een *directen* invloed te hebben op den tijd van verschijnen en het aantal, waardoor zij minder kalender-vast schijnen dan andere organismen. Hoe dit alles precies zit, is echter nog niet vastgelegd. Om dit alles behoorlijk te kunnen bestudeeren, hebben we vele gegevens noodig, en bij voorkeur uit verschillende streken van ons land. Hoe meer gegevens, hoe beter.

Voor alles gaat het er om, van een aantal algemeene en typische zwammen den juisten tijd van verschijnen te weten, en daarbij te noteeren, in welke aantallen ze voorkomen (b.v.: zeer veel, talrijk, weinig, enkele ex., enz.). Het gaat niet zoozeer om de zeldzame en moeilijk kenbare paddenstoelen, als wel om de zeer gewone. Daarom kan iedereen, die de gewoonste paddenstoelen kent, aan dit onderzoek meewerken. Elk gegeven, hoe gering ook, kan, wanneer het in verband wordt gebracht met andere, bijdragen tot een beter overzicht. Blijven alle waarnemingen van hen, die belangstellen in mycologie en phaenologie, verspreid en onder berusting van hen, die ze deden, dan gaan ze na korter of langer tijd verloren. Worden ze echter in een centraal archief bijeengebracht, dan kunnen ze alle bij elkaar een standaard-verzameling vormen, waarvan de waarde niet na eenige jaren verdwenen is, maar waarvan de waarde in den loop der jaren, bij het grooter worden van dit archief, steeds toeneemt. Het is daarom van 't grootste belang, dat *ieder* zijn waarnemingen opzendt.

Iedereen kan helpen!

Om de aandacht van de medewerkers eenigszins te bepalen, geef ik hierbij een lijstje van die paddenstoelen, die in de *eerste* plaats in aanmerking komen voor ons onderzoek. Zeide ik zooëven, dat het vooral gaat om de meest algemeene paddenstoelen, dit

¹) In Duitschland bestaat zelfs een Phaenologische Rijksdienst. Red.

wil geenszins zeggen, dat daarom gegevens van niet in het lijstje genoemde soorten niet van groot belang zouden kunnen zijn. Hoe meer gegevens verstrekt worden èn over de gewone èn over de minder algemeene paddenstoelen, des te beter. Zooals van zelf spreekt, is aantekening van plaats en tijd noodzakelijk. Een zeer geschikte vorm voor toezending van gegevens vindt men b.v. in excursielijstjes. Verder zou men meer in 't bijzonder zijn aandacht kunnen schenken aan de volgende punten:

1. Voorjaarsfungi: Morielje, Vroege bekerzwam, Psalliota's.
2. Verschijnen en hoeveelheid van onze algemeenste, eetbare soorten (Boleten, Cantharellen, Champignons).
3. Ongewone schaarschte of veelvuldigheid van bepaalde soorten, 2 of meer jaren achtereen.
4. Abnormaal vroege of late data van verschijnen van bepaalde soorten.
5. Meerdere generaties van bepaalde soorten, afgewisseld door tijden, waarop ze ontbreken of schaarsch zijn.
6. Soorten, die er opvallend veel zijn.
7. Soorten, die er niet waren.

En verder alle mogelijke opmerkingen over 't verloop van 't paddenstoelen seizoen.

Niet iedereen zal aan bovenstaande punten zijn aandacht kunnen geven, maar de meesten onder u zullen toch wel omtrent bijgaande lijst eenige gegevens kunnen invullen. En daarom nogmaals het dringend verzoek: *Stuurt uw bijdragen, ook al zijn ze nog zoo gering*. In verband met andere hebben ze haar waarde.

's Rijks Herbarium.
Leiden, Nonnensteeg 1.

W. J. LÜTJEHARMS.

LIJST VAN PADDENSTOELEN, VAN BELANG VOOR HET PHAENOLOGISCH ONDERZOEK.

Morchella esculenta.	Lactarius vellereus, rufus.
Helvella crispa, lacunosa.	Cantharellus cibarius, aurantiacus.
Pustularia vesiculosa (Peziza).	Marasmius oreades.
Plicaria badia (Peziza).	Clitopilus orcella.
Otidea onotica.	Hypholoma fasciculare, sublateritium.
Armillaria mellea, mucida.	Psalliota-soorten.
Amanita-soorten.	Coprinus atramentarius, comatus.
Lepiota procera.	Paxillus involutus.
Tricholoma rutilans, columbeta,	Boletus badius, bovinus, cyanescens,
equestre, nudum, sulfureum, album.	edulis, flavus, granulatus, luteus,
Collybia butyracea, dryophila, velutipes.	scaber, subtomentosus.
Clitocybe nebularis.	Hydnum imbricatum, repandum.
Laccaria laccata.	Phallus impudicus.
Pleurotus ostreatus.	Scleroderma vulgare.
Hygrophorus conicus, eburneus,	Bovista gigantea.
hypothejus.	Lycoperdon caelatum.
Russula-soorten.	Geaster-soorten.

WAARNEMINGEN.

De nieuwe boleet B. pseudo-sulphureus Kallenbach.

Ons medelid Dr. EGIDIUS te Deelerheide, die met veel belangstelling het art. van ons medelid BOUWMAN in No. 4, bis. 53, geleden had, schreef ons onmiddellijk over een vroegere vondst van hem, die hij niet in het boek van ons eerelid RUYS beschreven vond, en die dus wel vrij zeldzaam sou zijn. De heer E. vroeg ons naar gegevens omtrent de echte Zwavelboleet (*Bol. sulphureus*).

Wij stelden den brief van den heer E. in handen van den heer BOUWMAN, die zoo vriendelijk was, dezen persoonlijk uitvoerig in te lichten en voor „Fungus” het volgende schreef:

Naar aanleiding van deze nieuwe Boleet deelt Dr. EGIDIUS te Deelerheide (Hoenderloo) het volgende mee. „Voor enkele jaren vond ik hier op het landgoed Deelerwoud, onder beuken, enkele zwavelgele Boleten; hoed, steel en buisjeslaag zuiver zwavelgeel, werden bij den geringsten druk oogenblikkelijk diep blauw-groen; of ring, of netvormige steelteekening aanwezig waren, herinner ik mij niet — ik meen van niet. Ik heb sindsdien ieder jaar op dezelfde plek gezocht, maar de Boleet is tot heden (11-12-'29) niet teruggekeerd.”

De beschrijving is te kort om hiernaar een definitief oordeel te kunnen vormen, maar het is mogelijk, dat we hier met dezelfde soort te doen hebben. Voor nader onderzoek komen misschien nog in aanmerking het Haagsche Bosch, waar Mevr. Dr. DE ROY 2 Sept. 1926 een *Boletus aereus?* vond; afgebeeld in de Flora Batava en geconserveerd (Mededeelingen Ned. Myc. Ver., XVI—XVIII, pag. 69). Wellicht wil onze conservator bij gelegenheid eveneens de *B. sulphureus* Fr. (Quél.), Bussum en Enschede, 15 Sept. en 10 Oct. 1925, (Mededeelingen XV, pag. 67) met de beschrijving van KALLENBACHS *B. pseudo-sulphureus* vergelijken.

Bilthoven.

B. E. BOUWMAN.

Truffel-knotszwam en Hertentruffel.

Ons medelid BOTING deelde mede, dat het jonge mensch LEO BELS op de buitenplaats Wildhoef te Bloemendaal in het begin van dit jaar tientallen exemplaren van den Truffel-knotszwam (*Cordyceps ophioglossoides*) vond, parasiteerende op Hertentruffel (*Elaphomyces granulatus*).

De heer BOTING vindt het een zeldzame vondst voor Kennemerland.

Kan iemand nadere gegevens daaromtrent verschaffen?

In het Ulvenhoutsche bosch wordt Cord. oph. nog al eens gevonden, in 1929 echter niet. De Hertentruffel parasiteerde op wortels van den eik, of leefde in mycorrhiza-verband met den eik.

Cordyceps ophioglossoides op *Elaphomyces* is in de omstreken van Amersfoort een geregeld terugkerende verschijning.

R.

Aardsterren.

In *de Levende Natuur*, afl 8, deelt ons medelid G. L. VAN EYNDHOVEN bijzonderheden mede over aardsterren, die hij in hoofdzaak waarnam op het landgoed „het Naaldenveld” te Aerdenhout, alwaar hij 11 van de 13 soorten uit West-Nederland vond.

BESPREKING VAN MYCOLOGISCHE VERHANDELINGEN.

De Iepenziekte en de iepenspintkevers.

Onder bovenstaanden titel heeft ons medelid Dr. J. G. BETREM, een studie geschreven in het „Tijdschrift over plantenziekten”. Het een en ander over dit nuttige onderzoek moge hier volgen en uitvoeriger, dan het reeds in *Fungus* 3 geschiedde (blz. 36), waar ook dit onderzoek gememoreerd werd.

Reeds in 1927 had Dr. BETREM het vermoeden, dat de iepen-spintkever de overbrenger der iepenziekte zou zijn. Om dit nu te onderzoeken werden de volgende proeven genomen (in samenwerking met den heer J. J. FRANSEN en Mej. D. SPIERENBURG):

I. Kevers werden met steriel water geschud. Op kersen-agar gebracht, leverde dit water, naast enkele andere schimmels, verschillende kolonies van *Graphium ulmi* SCHWARZ.

II. Kevers, die men liet loopen over steriele agarplaten, brachten op de plaats zeer vele infecties van *Graphium ulmi*.

III. Darmen, geprepareerd uit kevers, die van te voren van buiten ontsmet waren met geconcentreerde sublimaat-oplossing, bevatten ook *Graphium ulmi*. Uit niets bleek, dat *Graphium ulmi* door het verblijf in den keverdarm de groeikracht verloren had. Het is hierdoor zeker, dat de groote iepenspintkever de iepen-ziekte kan overbrengen.

Tevens geeft Dr. BETREM nog eens een uitvoerige beschrijving van den levenscyclus van den grooten iepenspintkever. Eind Mei of Juni komen de kevers uit den bast van de iepenboomen te voorschijn. Dan heeft de zgn. „Reifungsfrass” plaats, de kevers vliegen naar de hoogste takken der iepen en voeden zich met de schors of met het daaronder liggende hout hiervan. Ook worden wel knoppen uitgevreten. Na hoogstens een week zoeken de kevers boomen voor het inboren, dit zijn zieke of zwakke boomen. In gezonde boomen hebben de kevers geen kans, daar hun gangen vol water loopen. De wijfjes boren een gang, den moedergang, die hoogstens 5 cm lang is. Deze gang loopt onder de schors. Na de copulatie worden de eitjes gelegd; de larven graven gangen, die

aanvankelijk loodrecht op den moedergang staan. De larven voeden zich met bast. Meestal komen in een zomer twee generaties, in droge jaren soms drie generaties voor.

Het is nu duidelijk, dat de iepenspintkever gemakkelijk infectie met *Graphium ulmi* kan bewerkstelligen. De kevers, die uit zieke boomen kruipen, houden hun „Reifungsfrass” hoog in de kruinen van gezonde boomen. De iepenziekte begint dan ook meestal in de kruin. Bij 't inboren kunnen gezonde boomen aangetast worden, bij welke de watervoorziening niet in orde is. In droge zomers neemt de iepenziekte blijkbaar toe.

Voor de bestrijding is noodzakelijk, dat de boomen, die door de spintkevers aangetast zijn, vernietigd worden, de schors moet speciaal worden vernietigd, daar zich hier nog kevers in kunnen ontwikkelen en ook kunnen hier coremien van de zwam te voorschijn komen. De spintkevers vormen op zichzelf een plaag, maar door de infectiemogelijkheid zijn ze dubbel gevaarlijk.

Dr. BETREM geeft vrij wat literatuur op van plagen, die zich vroeger door de spintkevers voorgedaan hebben, misschien al of niet gepaard gaande met de iepenziekte? R.

The Sexuality of Coprinus fimetarius door A. J. P. Oort. Bovenstaand onderzoek verscheen als voorloopige mededeeling der Kon. Ac. v. Wet. te Amsterdam. Het betreft hier een zwam, waarvan de mycelia, naar de factoren, die de mogelijkheid van versmelting regelen, verdeeld kunnen worden in vier groepen, die voorgesteld kunnen worden als AB, Ab, aB en ab. Werkelijke sexueele versmelting kan nu optreden tusschen de groepen, waarvan beide factoren verschillend zijn, dus: AB x ab, Ab x aB. Maar er kunnen nu ook groeicombinaties van de mycelia uit verschillende groepen optreden, en ook groeicombinaties van mycelia uit dezelfde groep. Hoe al deze combinaties er in zijn cultures uitzagen, gaat de hr. OORT in deze verhandeling na, om te besluiten met een beschouwing over „Durchbrechungskopulationen”, die gevormd worden bij de combinaties AB x Ab of aB x ab, en die geen normaal diploid mycelium opleveren.

Hier hebben we dus te doen met een onderzoek in de richting, die aangegeven werd door KNIEP; en die zich ten doel stelt, de sexueele verhoudingen van hoogere schimmels beter te leeren kennen, tot welk doel deze onderzoekingen zeer veel hebben bijgedragen. R.

OUDE STUDIES OVER PADDENSTOELEN.

In SEPP'S „Artsenijgewassen”, Anno 1800, vond ik de onderstaande beschrijvingen van enkele paddenstoelen, alsmede aanwijzingen omtrent hun gebruik. De soorten, welke hier aangehaald

worden, behoeven geen nadere toelichting, daar deze voor zich zelf spreken.

Oorbekerszwam (Peziza auricula).

Bekerszwam die holrond rimpelig is en oorachtig, groeit overvloedig aan de stammen van oude verrotte boomen vooral aan de vlierboomen.

Gebruik. Fungus auriculae Judae, Judasooren.

Een smaaklooze zwam, die een min of meer slijmige reuk heeft. Men houdt hem voor verkoelende, stillende, opdroogende en en samenstreckende. Daar sommigen hem onder de vergiften tellen, zo word hij niet inwendig, maar wel uitwendig als gorgeldrank tegens de angina, spruw, ontsteeking der oogen in azijn of water getrokken gebruikt. Sommige roemen zonder bewijs veel daarvan, ook was men eertijds uit hoofde van zijn uitwendige gedaante ligtgeloovig genoeg hem bij een meenige van oorzieltens te gebruiken (zulke gevallen kwamen vroeger veel voor, H. K.). De bijgeloovige gemeene man, landloopers en kwakzalvers schatten hem hoog, terwijl de vernuftige arts hem thans niet als slegts naar den naam kent.

Morille rimpelzwam (Phallus esculentus).

Rimpelzwam met een eyrond celluleus hoedje, en een naakten rimpeligen steel.

Groeit in Europa en Virginien in oude bosschen en haagen, ook in eenige strecken van ons gemeenebest.

Gebruik. De bij ons gewoone en niet onaangenaam van smaak zijnde morillies, zijn zeker nog de beste en minst schadelijkste soorten, zo zijn ze met dit al niet zonder verdenking. Als artseny-middel komen ze geenzints in aanmerking en worden alleen als lekkernij en bijmiddel bij de spijsen in de keuken gebruikt.

Zeemleere kampernoelie (Agaricus chantarellus).

Kampernoelie die gesteeld is, met takkige afloopende plaatjes. Groeit op boschige weylanden van Europa. Omstreeks Haarlem. In de bosschen van Gelderland, Friesland en Utrecht is het in 't begin van den herfst te vinden.

Gebruik. Chanterelle. Geele Champignon.

Ook deeze soort Paddestoelen behoort niet in het gebied der Artsenykunde, maar meer in dat der keuken. Deeze zo wel als de voorgaande (Phallus esculentus) zijn hier maar afgebeeld om ze te kennen, vermits een verkeerde soort kwaade gevolgen aanbrengen kan. Zelvz deeze zijn niet altoos met zekerheid te gebruiken, en brengen raauw gegeten, wel dikwijls heevige buikloopen te weeg. Gekookt zijn ze minder nadeelig en worden veel als bijmiddel tot de spijsen gebruikt.

H. KLEIJN.

VONDSTEN IN DE PERS.

Iepenziekte.

In het mooie maandschrift "de Wandelaar", Jan., Nr. 30, bespreekt C. A. v. D. GEN het „Rapport” Westerdijk-Buisman over „de Iepenziekte”, alsmede de door ons medelid Dr. BETREM veronderstelde mogelijkheid van overbrenging daarvan door iepenspintkevers.

VAN DE GEN wekt terecht op, om deze kevers in dit opzicht goed waar te nemen (zie „Fungus”, afl. 3, blz. 46 en deze afl. blz. 63).

In het Weekbl. v. d. Kon. N. M. v. Tuinb. en Plantk., 15 Febr. '30, bespreekt H. J. VENEMA de studie van Dr. J. G. BETREM over *De Iepenziekte en de Iepenspintkevers*.

Er is een Comité gevormd ter bestrijding van de iepenziekte. Aan alle gemeentebesturen zal financieelen steun worden gevraagd. Men heeft vijf jaar lang f 10.000 per jaar noodig. Het onderzoek zal worden opgedragen o.a. Plantenziektenkundigen Dienst te Wageningen en aan het Instituut Willy Commelin Schölden, onder Prof. Dr. JOH. WESTERDIJK, te Baarn.

Men zal trachten, bestrijdingsmiddelen te vinden, alsmede om door zaaien een iep te kweken, die immuun is, enz.

(N.R.C., 1-3-'30.)

Heksenbezems.

In de Haagsche Post van 25 Jan. '30 wordt in een artikeltje „*De Heksenbezem. Het Bezempraatje is gezwam. De Boom wil er niets van weten*” de aandacht gevestigd op deze merkwaardige vergroeiingen, die voor een gedeelte door schimmels worden veroorzaakt, en — zooals hun naam aanduidt — deel hebben aan de Fungilore. (zie „Fungus”, 1e en 2e Aank. no., blz. 11 en 10).

Meeldauw, bestrijding en immuniteit.

Volgens N. R. C. van 4 Dec. jl. Av.B. heeft Prof. MANGIN in de Academie van Wetenschappen te Parijs medegedeeld, dat het den heeren TRUFFAUT en PASTAX gelukt is, door bestuiving met eenvoudige kleurstoffen, zoowel in het laboratorium als in volle cultuur, door meeldauw (*Oïdium tuckeri*) aangetaste wijngaarden geheel te genezen.

In Ned. Indië, waar zoovele deskundigen in proefstations enz. nauwgezet arbeiden tot bescherming van de cultures, is de meeldauwbestrijding een ernstig bestudeerd vraagstuk. In 1929 had

men aldaar reeds de derde meeldauw-conferentie gehouden van practici en wetenschappelijke vorschers. Daarop werd besloten, voort te gaan met uitgebreide proeven met zwavel-bestuiving van Hevea, zelfs met behulp van vliegtuigen, en tot verdere bestudering van den nadeeligen invloed van den daarin optredenden meeldauw op de rubber-opbrengst. (*N. R. C.*, 6-2-'29, Ocht. A.)

De bekende schrijver van *Onder de Menschen* in de *N. R. C.* bekocht het prachtige landgoed Staverden op de Veluwe en vertelde daarvan in eenige artikelen van die rubriek op zijne prettige wijze. In No. VI (*N. R. C.*, 4-1-'30, Av. E) treft het volgende: „Terwijl andere bezoeken, zooals b.v. de meeldauw, die omstreeks 1909 van 't eerst in ons land de eiken kwam teisteren, dan weer langzaam afnemen in hun schadelijke gevolgen, waarvoor de boomen nu immuun schijnen te raken, want in den laatsten tijd groeien de knoppen er toch mee door.”

Een dergelijke waarneming is wellicht waard te worden onderzocht, niet alleen met betrekking tot den meeldauw maar ook in 't algemeen voor een inzicht in het verschijnsel van woekerende schimmels.

Phaenologische waarnemingen.

In het „*Landbouwkundig Tijdschrift, Maandblad v. A. Ned. Gen. v. Landb. wet*” van Dec. '29 is opgenomen een verslag over „*Phaenologische Waarnemingen over 1928*” vanwege de Ned. Phaen. Ver., geredigeerd door Dr. H. Bos.

De late verschijning werd o.a. veroorzaakt door het verlies van de gewaardeerde rapportrice mej. CATH. COOL, die haar laatste overzicht in onvolledig jeugd stadium achterliet. Daardoor bleef ook een geregeld overzicht over paddenstoelen helaas achterwege. Opgenomen zijn paddenstoelen-gegevens verzameld door de heeren LEIH (Huizen N.-H.) en HOOGENDOORN (Oudewater). Uit deze gegevens trekt de redacteur de conclusie, „dat de eigelijke herfst zich wat paddenstoelen betreft, bijna onbetuigd heeft gelaten, en eerst in de laatste Octoberhelft de „vrucht”-vorming plotseling over de gehele linie heeft plaats gehad. Dit klopt met de regenval, de eerste helft October was nog droog, van 12 Oct. af tot 2 Nov. steeg het grondwater (Wageningen) al schommelend voortdurend.”

Al treft de mycoloog in dit verslag niet veel materiaal aan van zijn eigen terrein, het is voor zijn algemeen inzicht in de levensverschijnselen toch van groote waarde.

Waar wij in afl. 2, blz. 24, gewezen hebben op de groote diensten, die de mycologie zal kunnen bewijzen aan de Phaenologie (en omgekeerd) daar spreekt 't van zelf, dat het ons bijzonder aangenaam is, dat de wensch van Dr. Bos, „dat in de leemte

van een kryptogamen phaenoloog binnen niet al te lange tijd kan worden voorzien” vervuld is.

Uit den welkomen oproep van onsen conservator op blz. 59 blijkt, dat *elk* onzer leden gemakkelijk mede kan werken aan de phaenologie, ieder naar zijn krachten.

VOORDRACHT.

's-Gravenhage.

In de vergadering van 16 Dec. j.l. v. d. Haagsche Am. Fot. Ver. sprak ons medelid SCHOEVERS in een voordracht: „Een en ander over paddenstoelen en zwammen, hun beteekenis, vormen- en kleurenrijkdom” de belangrijke rol, die paddenstoelen en zwammen in ons leven vervullen. Eenerzijds verwekkers van schade: zuurworden van melk, vochtvlekken, houtvermolming, huidziekten, plantenziekten enz.; anderzijds dingen van nut: bier- en broodbereiding, verdelgen van insecten, voedsel, grondstof voor bijzonderen inkt enz.

Met behulp van schitterende lantaarnplaatjes uit de groote verzameling van onze Ver. werd een inzicht gegeven in de verdeling van de paddenstoelen. Aan het slot wekte de bekende spreker de belangstelling op voor dit deel van het plantenrijk, waarvan de bijzondere schoonheid reeds vele fotografen heeft geboeid. (Focus, 4 Jan. '30, No. 1).

MEDEDEELINGEN VAN HET BESTUUR.

Toekennen prijsjes.

Van ons medelid frater WILHADUS te 's-Hertogenbosch ontvingen wij ter inzage een opstelletje van een tienjarigen jongen, PIET VAN ALPHEN, over paddenstoelen, waarover verteld was in het natuurleerurtje; en van ons medelid LOUWAARS opstellen met teekeningen van de leerlingen G. L. SCHOUTEN en G. C. MOLHOEK van de Gem. M.U.L.O.-school te Dordrecht over een paddenstoelentocht.

Het Bestuur heeft aan genoemde jongens kleine prijsjes toegekend als blijk van waardeering voor hunne van belangstelling getuigende opstellen. Vooral de teekeningen van SCHOUTEN wekken verwachtingen op voor de toekomst (zie „Fungus”, le afl., blz. 7).

Vertegenwoordiger v. d. Phaenologische Vereeniging.

Door drukke bezigheden heeft ons medelid Mevr. M. R. S. BOETJE VAN RUYVEN tot haar leedwezen moeten bedanken als vertegenwoordigster van onze Ver. in de Phaenologische Ver. (zie bis. 15).

Ons medelid W. J. LÜTJEHARMS (Rijksherbarium, Leiden, Nonnensteeg 1) heeft zich bereid verklaard, deze functie over te nemen.